

بررسی اثر تیمارهای پیش رویشی بر جوانه‌زنی بذر و رشد گیاهچه‌های درمنه دشتی (*Artemisia sieberi* Boiss.)^۱

علی طویلی*^۲ و مرتضی صابری^۳

^۲ استادیار دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، ایران

^۳ دانشجوی کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

(تاریخ دریافت: ۸۸/۳/۱۱، تاریخ تصویب: ۸۸/۱۰/۲۳)

چکیده

به منظور بررسی اثرگذاری هورمون‌های رشدی سالیسیلیک اسید، اسکوربیک اسید و جیبرلیک اسید بر مشخصه‌های جوانه‌زنی و رشد گیاهچه‌های *A. sieberi*، آزمایشی با بهره‌گیری از سه سطح سالیسیلیک اسید (۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی‌گرم در لیتر)، سه سطح اسکوربیک اسید (۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی‌گرم در لیتر) و سه سطح جیبرلیک اسید (۱۲۵، ۲۵۰ و ۵۰۰ پی پی ام) به صورت پیش تیمار انجام گرفت. سپس درصد جوانه‌زنی، سرعت جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه، طول ساقه‌چه، طول گیاهچه و بنیه بذر محاسبه شد. این آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی و با چهار تکرار انجام شد. پس از تجزیه آماری صفات بررسی شده در مرحله جوانه‌زنی و رشد گیاهچه‌ها، دیده شد که پیش تیمارهای اعمال شده تاثیر معنی‌داری در سطح ۱ درصد آماری بر درصد جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه، طول ساقه‌چه، طول گیاهچه و شاخص بنیه بذر دارند. بیشترین درصد جوانه‌زنی تحت تاثیر کاربرد سالیسیلیک اسید با غلظت ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر بدست آمد که نسبت به تیمار شاهد جوانه‌زنی را حدود ۱۰ درصد افزایش داد. بیشترین تاثیر گذاری را بر شاخص‌های رشد، اعمال تیمار جیبرلیک اسید نسبت به دیگر تیمارها به خود اختصاص داد. از نتایج این پژوهش و گسترش پژوهش در ارتباط با بررسی اثرگذاری برونزای (تیمار خارجی) تنظیم‌کننده‌های رشدی، می‌توان درک بهتری در زمینه بهبود جوانه‌زنی بذر و رشد گیاهچه‌های *A. sieberi* بدست آورد.

کلمات کلیدی: جوانه‌زنی، سالیسیلیک اسید، اسکوربیک اسید، جیبرلیک اسید، *A. sieberi*، درمنه دشتی، پرایمینگ، بنیه بذر

مقدمه

جوانه‌زنی بذر یکی از مراحل زیستی و تعیین کننده در چرخه رشد گونه‌های گیاهی است برای این که تضمین کننده استقرار موفق گیاه و عملکرد نهایی آن است. از جمله تیمارهای بذر پیش از کاشت آن، قرار دادن بذر در شرایط پرایمینگ است. این فناوری بر این پایه است که بذرها به طور کنترل شده‌ای آب را دریافت می‌کنند به طوری که فعالیت متابولیکی پیش جوانه‌زنی تا حدی پیشرفت می‌کند اما جوانه‌زنی واقعی که شامل ظهور ریشه-چه است رخ نمی‌دهد. سپس بذرها پیش از تکمیل جوانه‌زنی باردیگر خشک می‌شوند که به این مرحله هاردنینگ می‌گویند. نتیجه اعمال چنین تیماری، تسریع در جوانه‌زنی است. همچنین از فناوری پرایمینگ به منظور بهبود و یکنواختی جوانه‌زنی در توده های بذری که به لحاظ رسیدگی ناهمگن هستند بهره‌گیری می‌شود. امروزه بهره‌گیری از برخی ترکیب‌ها به عنوان پیش تیمار به منظور تحریک جوانه‌زنی بذرها، کاهش زمان بین کشت بذر و سبز شدن آن و وادار کردن بذرها به همزمانی در سبز شدن و امکان جوانه‌زنی در شرایط نامساعد محیطی دیگر پیشنهاد شده است. از این مواد می‌توان به نیترات پتاسیم، سولفات پتاسیم، پلی‌اتیلن گلاکول، سالیسیلیک اسید و هورمون‌های جیبرلین و سیتوکینین‌ها اشاره کرد (Fathi & Esmailpour, 2000 ; Hejazi & Kaffashi Sedghi, 2000 ; Khai-Khosh). اثرگذاری فیزیولوژیک و بیوشیمیایی گوناگونی از اسید سالیسیلیک بر و رشد و نمو گیاهی دیده شده است که شامل جذب یون، نفوذپذیری غشا، تنفس میتوکندریایی، بسته شدن روزنه‌ها، انتقال مواد، سرعت رشد و سرعت فتوسنتز می‌باشد (Senaratna, 2003). تاثیر اسید سالیسیلیک بر بسیاری از روندهای فیزیولوژیکی سلول مشخص شده است (Zhang et al., 2006). همچنین سالیسیلیک اسید اثر مهارکنندگی روی بیوسنتز اتیلن دارد که این اثر نیز به pH محیط وابسته است (Raskin, 1992 ; El-Tayeb, 2005). شاکيرووا و ساهابوتدینوا

^۱(۲۰۰۳)، الطیب ^۲(۲۰۰۵) و راجاسی کاران و همکاران ^۳(۲۰۰۲) نشان دادند که کاربرد خارجی سالیسیلیک اسید باعث تحریک جوانه‌زنی بذر می‌شود.

هورمون‌ها در ایجاد و کنترل خواب فیزیولوژیکی بذر نقش کلیدی دارند. در بین هورمون‌های مورد بررسی جیبرلین اسید از راه القاء جوانه‌زنی خواب بذر را کنترل می‌نماید. خان ^۴(۱۹۷۱) گزارش کرده است که جیبرلین‌ها، سیتوکینین‌ها و بازدارنده‌ها، تنظیم کننده‌های رشد ضروری برای خفتگی یا جوانه‌زنی در بذرها می‌باشند و حضور یا غیبت یکی از این سه دسته هورمون در غلظت فعال فیزیولوژیکی تعیین کننده جوانه‌زنی یا جوانه‌زدن می‌باشد. امروزه به طور کلی پذیرفته شده است که جیبرلین‌ها به عنوان تحریک کننده قوی و موثر در جوانه‌زنی و شکستن خواب گونه‌های گیاهی دارای خواب هستند (Fathi & Esmailpour, 2000). جیبرلین ۳۵ تا ۴۰ درصد، جوانه‌زنی را در بذرهایی که سرمادهی مرطوب دیده‌اند، تحریک می‌کند که در واقع تخریب پیوندهای بین پروتئین‌ها را تسریع می‌کند (Ahmed et al., 1994). بات و همکاران ^۵(۲۰۰۵) تاثیر تیمارهای مختلف هورمونی جیبرلین اسید، نیترات پتاسیم و اسید آسبیزیک را روی جوانه‌زنی بذر *Swertia angustifolia* بررسی کردند. جوانه‌زنی این گونه تحت تیمار شاهد کمتر از ۳۲٪ بود. جیبرلین اسید بیشترین تاثیر را بر جوانه‌زنی این گونه داشت به طوری که درصد جوانه‌زنی تا ۹۶٪ افزایش یافته بود و میانگین زمان جوانه‌زنی به طور معنی‌داری کم شده بود.

بهره‌گیری بیرونی از اسکوربیک اسید به صورت پیش تیمار توانسته است قابلیت انبارمانی بذرها را افزایش دهد. بهره‌گیری بیرونی از اسکوربیک اسید پیش از انبارداری

۱- Shakirova & Sahabudinova.

۲- El-Tayeb.

۳- Rajasekaran, et al.

۴- Khan.

۵- Bhatt, et al.

کشت شد. آزمایش با سه عامل (سالیسیلیک اسید، اسکوربیک اسید و جیبرلیک اسید) در قالب طرح کاملاً تصادفی با چهار تکرار انجام شد. در این آزمایش تیمارهای آزمایشی شامل سه سطح سالیسیلیک اسید در غلظت های ۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی گرم در لیتر، سه سطح اسکوربیک اسید در غلظت های ۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی گرم در لیتر و سه سطح جیبرلیک اسید در غلظت های ۱۲۵، ۲۵۰ و ۵۰۰ پی پی ام، و مدت زمان پیش تیمار در محلول سالیسیلیک اسید ۱۰ ساعت، اسکوربیک اسید ۱۰ ساعت و جیبرلیک اسید ۲۴ ساعت در نظر گرفته شد. کشت ها در دمای ۲۵ درجه سلسیوس نگهداری شد. پس از کشت بذرها، به صورت روزانه شمار بذرها، جوانه زده در هر واحد آزمایشی به منظور برآورد سرعت جوانه زنی شمارش می شد و این کار تا زمانی انجام شد که در هر واحد آزمایشی سه روز متوالی تغییری در شمار بذرها، جوانه زده دیده نشد. پس از مدت زمان لازم از کشت بذرها و رشد مطلوب گیاهچه ها، درصد جوانه زنی، سرعت جوانه زنی، طول ریشه چه، طول ساقه چه، طول گیاهچه و شاخص بنیه بذر اندازه گیری شد. درصد جوانه زنی (Camberato & Mccarty, 1999)، سرعت جوانه زنی (Maguirw, 1962)، شاخص بنیه بذر (Agrawal, 2005) و طول گیاهچه بر پایه رابطه های زیر محاسبه شدند.

$$GP = \frac{\sum G}{N} \times 100 \quad (1)$$

GP: درصد جوانه زنی، G: شمار بذرها، جوانه زده
N: شمار کل بذرها

$$GR = \sum_{i=1}^n \frac{S_i}{D_i} \quad (2)$$

GR: سرعت جوانه زنی

S_i: شمار بذرها، جوانه زده در هر شمارش

D_i: شمار روز تا شمارش n ام

n: بارهای شمارش بذرها، جوانه زده

$$(3) \quad \text{طول گیاهچه} \times \text{درصد جوانه زنی نهایی} = \text{شاخص بنیه بذر}$$

$$(4) \quad \text{طول ساقه چه} + \text{طول ریشه چه} = \text{طول گیاهچه}$$

سبب افزایش نگهداری ویژگی ها فیزیولوژیکی و کاهش زوال بذر قهوه در طول مدت انبارداری شد (Kikuti et al., 2002).

گونه *Artemisia sieberi* گیاهی بوته ای و چندساله، متعلق به خانواده Composite می باشد. دارای دوره فنولوژی طولانی، تجدید زیست از راه بذر، قوه نامیه بذرها، تازه کم (۱۵ تا ۲۰ درصد)، بذر دارای پس رسی می باشد. درمنه دشتی به عنوان اصلی ترین و فراوان ترین عنصر گیاهی مراتع استپی کشور شناخته شده است که در عرصه های گسترده ای به صورت درمنه زارهای خالص و یا گونه غالب در ترکیب تیپ های مرتعی دیده می شود. به دلیل گستره زیاد، ویژگی ها و ارزش های علوفه ای، حفاظتی، دارویی و صنعتی درمنه دشتی، این گیاه یکی از مهم ترین عناصر پوششی کشور در مناطق خشک بشمار می آید که حفظ و گسترش آن را ضروری می نماید (Moghimi, 2005). به دلیل پایین بودن قوه نامیه بذر در سال اول و وجود یک نوع رکود یا پس رسی، که می بایست بذر برای مدتی بیش از یک سال بر روی پایه مادری حفظ و یا انبار شود تا قوه نامیه آن افزایش یابد و به برای خطرهای احتمالی در طول دوره انبارمانی، اقدام به بررسی اثرگذاری سه تنظیم کننده رشدی سالیسیلیک اسید، اسکوربیک اسید و جیبرلیک اسید بر روی جوانه زنی بذرها، جمع آوری شده *A. sieberi* در سال اول شد. در حقیقت هدف از این پژوهش بررسی نقش پیش تیمار خارجی این سه تنظیم کننده رشد برای بهبود جوانه زنی بذر و رشد گیاهچه های گونه فوق بشمار می آید.

مواد و روش ها

درآغاز بذرها، گونه *A. sieberi* از اداره منابع طبیعی خاش در سال ۱۳۸۷ تهیه شد و با محلول هیپوکلریت سدیم (با یک درصد کلر فعال) ضد عفونی شد؛ پس از سه بار شستشو با آب مقطر سترون، شمار ۲۵ عدد بذر در ظروف شیشه ای (پتری دیش) روی یک لایه کاغذ صافی

نتایج

نتایج بدست آمده از تجزیه واریانس نشان داد بین تیمارهای مختلف پرایمینگ روی جوانه‌زنی بذر و رشد آغازین گیاهچه‌های *A. sieberi* از نظر تاثیرگذاری بر درصد جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه، طول ساقه‌چه، طول گیاهچه و بنیه بذر در سطح ۱ درصد تفاوت معنی‌دار وجود دارد (جدول ۱).

برای تجزیه آماری، داده‌های نادرست از تکرارها حذف شدند و تکرارهای باقی مانده با بهره‌گیری از نرم افزار SPSS در قالب یک طرح کاملاً تصادفی تجزیه و تحلیل شد. میانگین‌ها با بهره‌گیری از آزمون دانکن در سطح ۰.۵٪ مقایسه شدند.

جدول ۱- تجزیه واریانس صفات مورد بررسی بذرهای *A. sieberi*

F	MS	df	SS	منابع تغییر	صفات
۵/۲۶ ^{xx}	۱۸۷/۲۷	۹	۱۶۸۵/۵	بین گروه‌ها	درصد جوانه‌زنی
-	۳۵/۶	۳۰	۱۰۶۸/۰	درون گروه‌ها	
-	-	۳۹	۲۷۵۳/۵	کل	
^{ns} ۰.۰۹/۱	۴۶/۳۸	۹	۴۱۷/۴۷	بین گروه‌ها	سرعت جوانه‌زنی
-	۴۵/۹۹	۳۰	۱۳۷۹/۸۴	درون گروه‌ها	
-	-	۳۹	۱۷۹۷/۳۲	کل	
۱۱۳/۰۷۳ ^{xx}	۰/۳۹	۹	۳/۵	بین گروه‌ها	طول ریشه‌چه
-	۰/۰۰۳	۳۰	۰/۱۰۳	درون گروه‌ها	
-	-	۳۹	۳/۶۱	کل	
۸۲/۷۸۸ ^{xx}	۰/۶۰۷	۹	۵/۴۶	بین گروه‌ها	طول ساقه‌چه
-	۰/۰۰۷	۳۰	۰/۲۲	درون گروه‌ها	
-	-	۳۹	۵/۶۸	کل	
۱۸۹/۶۵۴ ^{xx}	۱/۸۱	۹	۱۶/۲۹	بین گروه‌ها	طول گیاهچه
-	۰/۰۱	۳۰	۰/۲۸۶	درون گروه‌ها	
-	-	۳۹	۱۶/۵۸	کل	
۳۵/۵۳۹ ^{xx}	۶۹۱۸/۲۳	۹	۶۲۲۶۴/۰۷	بین گروه‌ها	شاخص بنیه بذر
-	۱۹۴/۶۶	۳۰	۵۸۴۰/۰۳۷	درون گروه‌ها	
-	-	۳۹	۶۸۱۰۴/۱۱	کل	

^{xx} وجود تفاوت معنی‌دار بین تیمارها در سطح ۱٪، ^{ns} عدم وجود تفاوت معنی‌دار بین تیمارها.

جوانه‌زنی را به خود اختصاص داد به طوری که پس از تیمار سالیسیلیک اسید با غلظت‌های ۲۰۰، ۳۰۰ و ۱۰۰ بیشترین درصد جوانه‌زنی را دارا بود. این سطح جیبرلیک اسید تفاوت معنی‌داری با غلظت‌های سالیسیلیک اسید نداشت ولی با دیگر تیمارها دارای اختلاف معنی‌دار بود (شکل ۱). بهره‌گیری از تیمار جیبرلیک اسید باعث افزایش طول ریشه‌چه، طول ساقه‌چه، طول گیاهچه و شاخص بنیه بذر

اثرگذاری جیبرلیک اسید بر جوانه‌زنی و رشد گیاهچه‌ها

مقایسه میانگین‌ها نشان می‌دهد که اعمال تیمار جیبرلیک اسید تاثیر معنی‌داری بر درصد جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه، طول ساقه‌چه، طول گیاهچه و شاخص بنیه بذر داشت. از نظر تاثیرگذاری بر درصد جوانه‌زنی در بین غلظت‌های استفاده شده از این تیمار غلظت ۲۵۰ ppm بیشترین درصد

دار داشت به طوری که بالاترین درصد جوانه‌زنی در اثر اعمال تیمار سالیسیلیک اسید با غلظت ۲۰۰ میلی گرم در لیتر حاصل شد. این سطح با غلظت‌های ۱۰۰ و ۳۰۰ میلی-گرم در لیتر تیمار سالیسیلیک اسید تفاوت معنی‌دار نداشت ولی با دیگر تیمارها به جز تیمار جیبرلیک اسید با غلظت ۲۵۰ میلی گرم در لیتر تفاوت معنی‌دار بود. تیمار سالیسیلیک اسید در غلظت ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر باعث افزایش ۱۰ درصدی جوانه‌زنی نسبت به تیمار شاهد شد (شکل ۱). به لحاظ سرعت جوانه‌زنی هیچ یک از سطوح سالیسیلیک اسید تاثیر معنی‌دار نسبت به شاهد نداشتند (شکل ۲). بهره‌گیری از تیمار سالیسیلیک اسید موجب کاهش طول ریشه‌چه، طول ساقه‌چه و طول گیاهچه نسبت به تیمار شاهد شد به طوری که کمترین طول ریشه‌چه، طول ساقه‌چه و طول گیاهچه در اثر اعمال تیمار سالیسیلیک اسید با غلظت ۳۰۰ میلی گرم در لیتر به دست آمد (شکل‌های ۳، ۴ و ۵). از نظر شاخص بنیه بذر نیز تفاوت معنی‌دار با تیمار شاهد بدست نیامد (شکل ۶).

بحث و نتیجه‌گیری

مرحله جوانه‌زنی بذر در تعیین تراکم نهایی بوته در واحد سطح اهمیت زیادی دارد و تراکم کافی بوته در واحد سطح زمانی بدست می‌آید که بذرها کاشته شده به طور کامل و با سرعت کافی جوانه‌زدند (Bagheri Kazemabad et al., 1978). از آنجا که عملکرد از نظر کمی به میزان درصد سبز شدن و همچنین یکنواختی آن وابسته می‌باشد بنابراین مرحله جوانه‌زنی گیاهچه مرحله حساس و مهمی است که می‌تواند با استقرار بهینه گیاهچه‌ها در فرآیند تولید نقش مهمی ایفا نماید. پیش تیمار بذر به عنوان یک راهکار برای افزایش استقرار گیاهچه به ویژه در شرایط نامطلوب مطرح است (Judi & Sharifzadeh, 2004).

نسبت به دیگر تیمارها شد. غلظت ۵۰۰ این تیمار بیشترین طول ریشه‌چه را دارا بود که با غلظت‌های ۱۲۵ ppm و ۲۵۰ ppm تفاوت معنی‌دار داشت (شکل ۳) ولی از نظر تاثیر گذاری بر طول ساقه‌چه، طول گیاهچه و بنیه بذر بالاترین طول ساقه‌چه، طول گیاهچه و شاخص بنیه بذر را غلظت ۲۵۰ ppm این تیمار به خود اختصاص داد که با غلظت‌های دیگر و سایر تیمارها تفاوت معنی‌دار داشت (شکل‌های ۴، ۵ و ۶).

اثرگذاری اسکوربیک اسید بر جوانه‌زنی و رشد

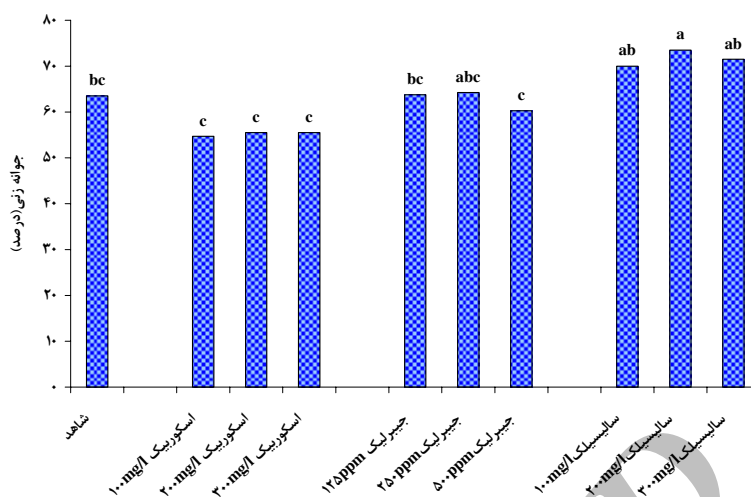
گیاهچه‌ها

کاربرد غلظت‌های مختلف اسکوربیک اسید تاثیر معنی‌داری بر درصد جوانه‌زنی، سرعت جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه، طول ساقه‌چه، طول گیاهچه و شاخص بنیه بذرها گونه *A. sieberi* نداشت (شکل‌های ۱، ۲، ۳، ۴، ۵ و ۶). اسکوربیک اسید باعث کاهش درصد جوانه‌زنی نسبت به تیمار شاهد شد (شکل ۱). از نظر تاثیر گذاری بر طول ریشه‌چه باعث افزایش طول ریشه‌چه نسبت به تیمار شاهد شد ولی این افزایش معنی‌دار نبود و پس از تیمار جیبرلیک اسید با غلظت‌های مختلف، بالاترین طول ریشه‌چه را به خود اختصاص داد (شکل ۳). به لحاظ طول ساقه‌چه و طول گیاهچه نیز بهره‌گیری از غلظت‌های ۲۰۰ میلی گرم در لیتر این تیمار باعث افزایش طول ساقه‌چه و طول گیاهچه نسبت به تیمار شاهد شد ولی تفاوت معنی‌دار نبود (شکل‌های ۴ و ۵). اسکوربیک اسید تاثیر معنی‌داری بر سرعت جوانه‌زنی و شاخص بنیه بذر نسبت به تیمار شاهد نداشت (شکل‌های ۲ و ۶).

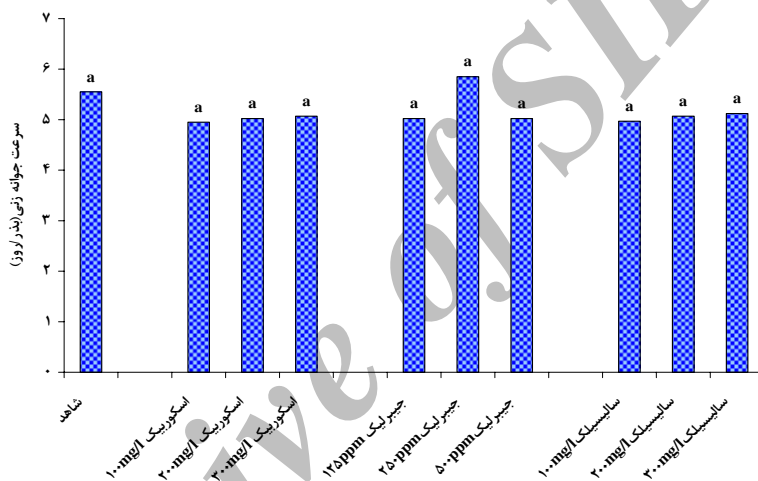
اثرگذاری‌های سالیسیلیک اسید بر جوانه‌زنی و رشد

گیاهچه‌ها

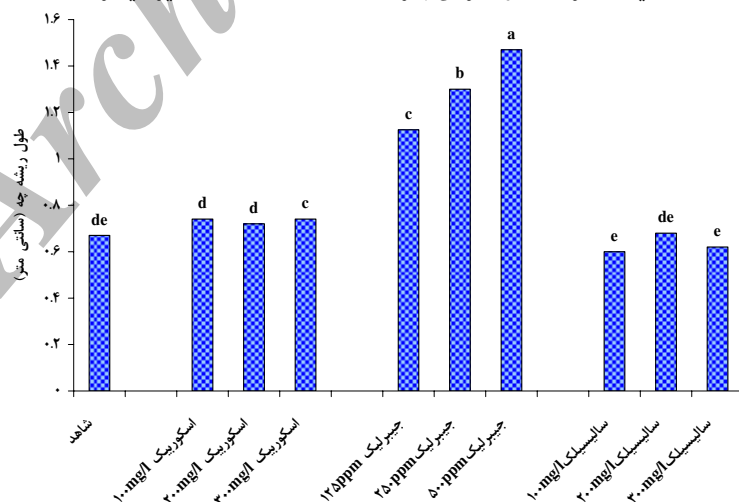
با توجه به نتایج مقایسه میانگین‌ها، کاربرد غلظت‌های مختلف سالیسیلیک اسید در بین صفات مورد بررسی تنها بر درصد جوانه‌زنی بذرها گونه *A. sieberi* تاثیر معنی‌

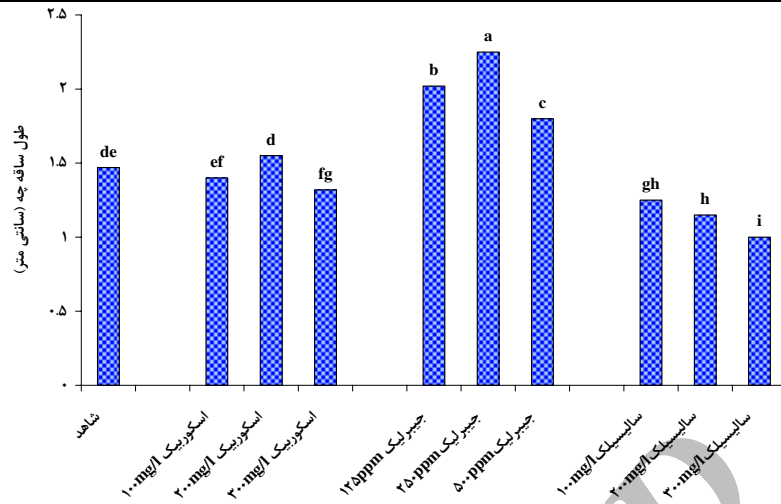
شکل ۱- مقایسه درصد جوانه‌زنی بذرهای *A.sieberi* تحت تاثیر تیمارهای مختلف

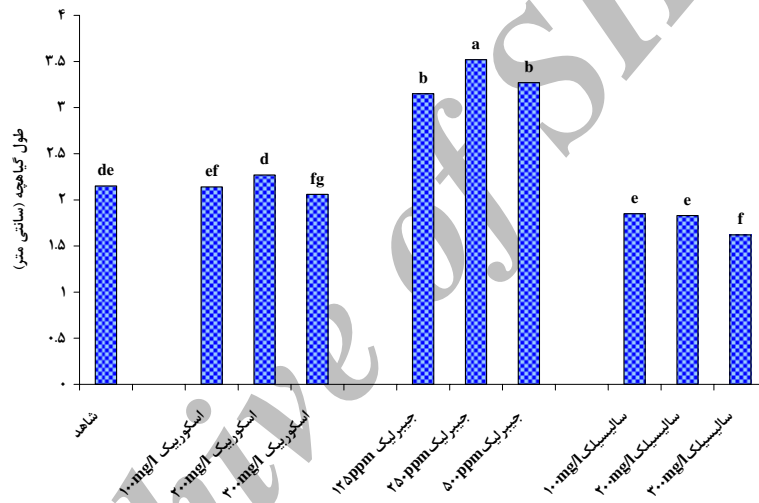
شکل ۲- مقایسه سرعت جوانه‌زنی بذرهای *A.sieberi* تحت تاثیر تیمارهای مختلف

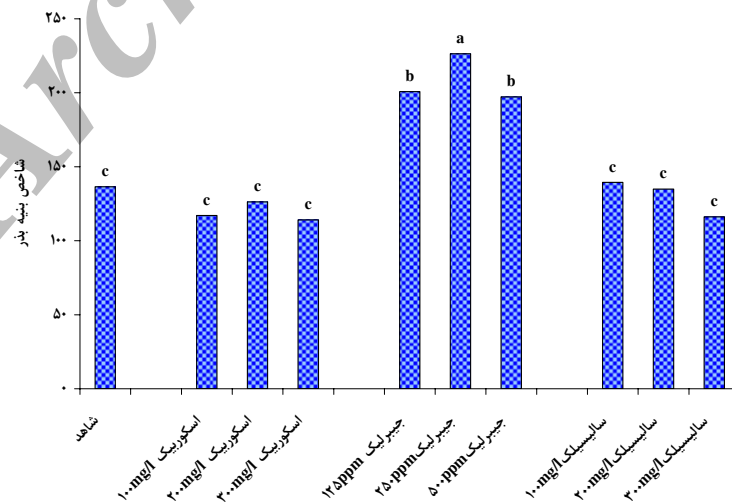
شکل ۳- مقایسه طول ریشه چه گیاهچه‌های *A.sieberi* تحت تاثیر تیمارهای مختلف

شکل ۴- مقایسه طول ساقچه گیاهچه های *A.sieberi* تحت تاثیر تیمارهای مختلف

شکل ۵- مقایسه طول گیاهچه های *A.sieberi* تحت تاثیر تیمارهای مختلف

شکل ۶- مقایسه شاخص بنيه بذر *A.sieberi* تحت تاثیر تیمارهای مختلف

همچنین نتایج نشان می‌دهد کاربرد هورمون جیبرلیک به طور معنی‌داری طول‌ریشه‌چه، طول‌ساقه‌چه، طول گیاهچه و شاخص بنیه بذر را افزایش داد. تنها کاربرد غلظت ۲۵۰ ppm این هورمون سبب افزایش درصد جوانه‌زنی نسبت به تیمار شاهد شد که این افزایش معنی‌دار نبود. هورمون‌های گیاهی مانند جیبرلیک اسید نقش بسیار مهمی را در فرایند جوانه‌زنی و رشد ایفا می‌کنند (Ritchie & Gilroy, 1998) اسید جیبرلیک در هنگام جوانه‌زنی در بذر ساخته شده (Black, 1982 & Bewley) و از راه هیدرولیز مواد غذایی ذخیره‌ای به طور مستقیم در رشد گیاهچه شرکت می‌کند (Kepczynski & Groot, 1989) کاربرد بیرونی جیبرلیک اسید بر روی بذرهای می‌تواند سبب شکستن خواب بذر و استقرار گیاهچه شود (Dunand, 1992). مشخص شده است که اسید جیبرلیک در این فرایندها نقش پایهی را ایفا می‌کند، همچنین اسید جیبرلیک در تنظیم فرایندهایی مانند رشد ساقه، گلدهی گیاهان دوساله در سال اول، گلدهی، جوانه‌زنی، بروز جنسیت، پیری، پارتنوکاری و به میوه نشستن نقش ایفا می‌کند (Fathi & Esmailpour, 2000). کاربرد تیمار اسکوربیک اسید بر هیچ یک از صفات مورد بررسی تاثیر معنی‌دار نداشت. گیاهان در طبیعت در هنگام جوانه‌زنی با تنش‌ها و آسیب‌های محیطی مختلفی مواجه می‌شوند که به عملکرد کیفی و کمی آنها آسیب وارد می‌کند. تحت چنین شرایطی گیاهانی که تندتر و یکنواخت‌تر جوانه می‌زنند یا روشهایی که ویژگی‌های جوانه زنی را تسریع می‌نمایند می‌توانند مطلوب باشند. بر پایه یافته‌های این پژوهش، در بین تیمارهای مورد بهره‌گیری با توجه به تاثیرگذاری مثبت جیبرلیک اسید بر ویژگی‌های جوانه زنی بذر و رشد گیاهچه‌های درمنه کاربرد این تیمار می‌تواند قابل توصیه باشد.

در این پژوهش سالیسیلیک اسید سبب افزایش جوانه‌زنی گونه *A. sieberi* شد. در بین سطوح مختلف سالیسیلیک اسید مورد بهره‌گیری، تیمار ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر این اسید بیشترین تاثیرگذاری را بر درصد جوانه‌زنی داشت. نتایج به دست آمده از پژوهش ساخابوتینوا^۱ (۲۰۰۳)، کانگ و سالتویت^۲ (۲۰۰۲) و تاسگین و همکاران (۲۰۰۳) نیز بنیانگر آنست که سالیسیلیک اسید محرک مناسبی برای جوانه‌زنی است. اثر تحریک کننده و مثبت سالیسیلیک اسید بر درصد جوانه‌زنی توسط چند محقق دیگر نیز گزارش شده است (Singh et al., & Usha, 2003) (Hayat ; 2005).

کاربرد اسید سالیسیلیک در گیاهان باعث تولید گونه‌های اکسیژن واکنش پذیر (ROS)^۳ می‌شود که به دنبال آن مقاومت در گیاهان ایجاد می‌شود. همچنین سالیسیلیک اسید باعث افزایش بعضی از هورمون‌های گیاهی شامل اکسین‌ها و سیتوکنین‌ها می‌شود (Shakirova & Sahabutdinova, 2003). گزارش شده است که سالیسیلیک اسید تعادل هورمونی را در گیاه تغییر و بیشتر باعث افزایش اکسین و سیتوکنین در شرایط غیر تنش می‌گردد. همچنین این ماده تحت شرایط تنش‌ها، باعث افزایش اکسین، ABA و مانع از کاهش سیتوکنین می‌شود (Shakirova & Sahabutdinova, 2003). سالیسیلیک اسید به طور معنی‌داری نشت یونی و تجمع یون‌های سمی گیاهان را کاهش می‌دهد. اسید سالیسیلیک در رفع آسیب‌های اکسیداتیو در هنگام جوانه‌زنی دخالت دارد (López et al., 1999) و موجب بهبود جوانه‌زنی می‌شود.

به رغم افزایش درصد جوانه‌زنی کاربرد این اسید هیچگونه تاثیر معنی‌داری بر سرعت جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه، طول ساقه‌چه، طول گیاهچه و شاخص بنیه بذر نداشت. بلکه در برخی از صفات مورد بررسی از جمله طول ساقه‌چه و طول گیاهچه، سبب کاهش نسبت به تیمار شاهد شد.

۱- Sakhabutinova

۲- Kang & Saltveit

۳- Reactive oxygen species

منابع

- 1-Agraval , R.. 2005. Seed technology. Oxford and IBH Publishing Co, 829 p.
- 2-Ahmed, M., G., Frank, & Dennis, J.. 1994. Protein changes in peach seeds deny chilling are not associated with breaking dormancy. J. Amer. Soc. Hort. Sci 119: 131-135
- 3-Bagheri Kazemabad, A., Sarmadnia. Gh., & Hajrasuliha. Sh., 1978. Studying reactions of different genotypes of *Onobrychis* against salinity and drought stresses in germination stage, Journal of Sciences and industries of agriculture, 2 (2): 41-55.
- 4-Bewley, J. D., & Black. M., 1982. Physiology and biochemistry of seeds in relation to germination, Springer Verlag, New York. 110-127.
- 5-Bhatt A., Rawal. R. S., & Dhar. U., 2005. Germination improvement in *Swertia angustifolia*: a high value medicinal plant of Himalaya, current science. 89: 1008-1012.
- 6-Camberato, J. & Mccarty. B., 1999. Irrigation water quality: part I. Salinity. South CarolinaTurfgrass Foundation New. 6: 6-8.
- 7-Dunand, R. T.. 1992. Enhancement of seedling vigor in rice (*Oryza sativa* L.) by seed treatment with gibberellic acid. In Progress in plant growth regulation. (eds. C.M. Karssen, L.C. van Loon and D. Vreugdenhil). pp 835- 841, Kluwer Academic Publishers, London.
- 8-El-Tayeb, M. A.. 2005 .Response of barley Gains to the interactive effect of salinity and salicylic acid .Plant Growth Regulation. 45: 215-225.
- 9-Fathi, Gh. & Esmailpour. B., 2000. Plant growth regulator, fundamental and application. Mashad jahad e Daneshgahi Press. 288 pp. (Translated in Persian).
- 10-Hayat, S., Fariduddin. Q., Ali. B., & Ahmad. A., 2005. Effect of salicylic acid on growth and enzyme activities of wheat seedlings. Acta Agron Hung. 53: 433-437.
- 11-Hejazi. A., & Kaffashi Sedghi. M., 2000. Fundamentals of physiology, Tehran University Press, 378 pp.
- 12-Judi, m., & Sharifzadeh, F.. 2004. Hydropriming effects on different varieties of *Hordeum*, Journal of Desert, 3: 99-108.
- 13-Kang, H.M., & , Saltveit, M. E.. 2002. Chilling tolerance of maize, cucumber and rice seedlings leaves and roots are differently affected by salicylic acid. Physiol. Plantarum. 115: 571-576.
- 14-Kepczynski, J.. & Groot, S.P. C.. 1989. Key role for endogenous gibberellins in the germination of lettuce. Plant Physiol. 32: 314-319.
- 15-Khan, A.A.. 1971. Cytokinins:permissive role in seed germination. Science. 171: 853-859.
- 16-Khosh-khui, M., 1996. Plant propagation, Vol. 1., Shiraz University Press, 361 pp.
- 17-Kikuti , A.L. P., Guimaraes,R .M .. & Oliveira,j.. 2002; Application of antioxidant on cofee seeds aiming at quality preservation.cienc agrotec.,levras,.4:pp 663-672.
- 18-López, M., Humara, J.M., Casares, A.. & Majada, J.. 1999. The effect of temperature and water stress on laboratory germination of *Eucalyptus globulus* Labill. seeds of different sizes . INRA, EDP Sciences. 57: 245-250.

- 19-Maguirw, I. D., 1962. Speed of germination _ arid in selection and evaluation for seedling emergence and vigor. *Crops Sci.* 2: 176-177.
- 20-Moghimi, J., 2005. Introducing some important rangeland species, Arvan Press, 669 pp.
- 21-Rajasekaran, L. R., Stiles, A.M., Surette, A.A., Sturz, V., Blake, T. J., Caldwell, C., & Nowak, J., 2002. Stand Establishment Technologies for Processing Carrots: Effects of various temperature regimes on germination and the role of salicylates in promoting germination at low temperatures. *Canadian Journal of Plantscience.* 82: 443-450.
- 22-Raskin, I., 1992. Role of salicylic acid in plants. *Annu. Rev. Plant physiology. Plant Mol. Biol.* 43: 439-463.
- 23-Ritchie, S., & Gilroy, S., 1998. Gibberellins: regulating genes and germination. *New Phytologist.* 140: 363-383.
- 24-Sakhabinova, A.R., 2003. Salicylic acid prevents the damaging action of stress factors on wheat plants. *Bulg. J. Plant Physiol, special Issue.* 314-319.
- 25-Senaratna, T., 2003. Acetyl salicylic acid (Aspirin) and salicylic acid induced multiple stress tolerance in bean and tomato plant. *Plant Growth Regulation.* 30: 157-161.
- 26-Shakirova, F.M., & Sahabudinova, D. R., 2003. Changes in the hormonal status of wheat seedlings induced by salicylic acid and salinity. *Plant science.* 164: 317-322.
- 27-Singh, B. & Usha, K., 2003. Salicylic acid induced physiological and biochemical changes in wheat seedlings under water stress. *Plant Growth Regul.* 39: 137-141.
- 28-Tasgin, E., Atic, O., & Nalbantoglu, B., 2003. Effect of salicylic acid on freezing tolerance in winter wheat leaves. *Plant Growth Regul.* 41: 231-236.
- 29-Zhang, Y., Chen, K., Zhang Sh., & Ferguson, I., 2003. The role of salicylic acid in postharvest ripening of kiwifruit. *Postharvest Biology and Technology.* 28: 67-74.

Archive SID

Effect of Different Treatments on Improvement of Seed Germination and Seedlings Initial Growth Characteristics in *Artemisia sieberi* Boiss

A. Tavili^{*1} and M. Saberi²

¹ Assistant Professor, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, Karaj, I.R. Iran

² M.Sc. Student, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, Karaj, I.R. Iran

(Received: 01 June 2009, Accepted: 13 January 2010)

Abstract

This study was performed to test the effects of ascorbic acid, gibberllic acid and salicylic acid effects on germination and seedling growth properties of *A. sieberi*. For this purpose a factorial completely randomized design including three concentrations of salicylic acid (100, 200 and 300 mg/l), three levels of gibberllic acid (125, 259 and 500 ppm) and three levels of ascorbic acid (100, 200 and 300 mg/l) with four replications was conducted. The properties of germination percentage, germination speed, radicle length, plumule length, seedling length and seed vigor were evaluated under different treatments effect. The results of ANOVA showed that salicylic acid with 200 mg/l has the highest effect on germination percentage while initial growth characteristics were affected mostly under gibberllic acid application compared to other treatments. Totally, using salicylic acid and gibberllic acid with together could be resulted in suitable results in terms of *A. sieberi* germination and initial growth properties.

Keywords: Seed germination, Ascorbic acid, Gibberllic acid, Salicylic acid, *Artemisia sieberi*

*Corresponding author: Tel: +98 261 2249313 , Fax: +98 261 2249313 , E-mail: atavili@ut.ac.ir